

ня інформаційних послуг, видавничої діяльності, пропаганди і впровадження досягнень науки і передового досвіду.

Для розв'язання цих завдань центр виконує такі функції: систематичне вивчення зацікавленості і потреби товаровиробників та науковців у науково-технічних, технологічних і організаційно-економічних нововведеннях; зв'язок з зовнішніми користувачами для одержання запитів і замовлень по наданню інформаційних послуг та їх задоволення, передача відповідей та довідок, формування нових завдань науково-технічної діяльності; ведення довідково-інформаційного фонду – облік, зберігання і видача користувачам центру первинних і вторинних документів; патентно-ліцензійна робота; використання електронно-обчислюваних машин та інших технічних засобів для запису, обліку і зберігання інформаційних джерел на машинних носіях, ведення баз даних і знань.

Подальше розширення спеціалізованого наукового консультативного центру з проблем рисосіяння може зумовлюватись переходом до більш інтенсивної експлуатації створених баз даних і знань в інтересах зростаючої кількості зовнішніх користувачів, у першу чергу товаровиробників рису. Створення системи розповсюдження ринкової інформації і консультативних послуг з метою формування інформаційного середовища для виробників рису дозволить ефективно і господарувати в нових ринкових умовах.

УДК 633.18661.15:63.001.8

ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ВЗАЄМВІДНОСИН В НАУКОВО-ВИБРОБНИЧИХ СИСТЕМАХ

**І.Р. КУЗЬМІЧ – Дослідна станція рису УААН,
м.Скадовськ**

В ринкових відносинах встановлення співпраці науки з виробництвом можливе лише на основі товарно-грошових відносин, встановлення такого економічного механізму взаємодії при якому як у працівників науки, так і виробництва формується інтерес до успішного завершення технологічного процесу на всіх його стадіях (операціях), зменшення витрат, збільшення валового збору і одержання високих прибутків від реалізації зерна високих кондицій. Тому економічний механізм взаємовідносин повинен бути опрацьований так, щоб науковці були зацікавлені в одержанні кінцевих результатів і чіткому виконанні технологічного процесу.

З усвідомленням цієї істини і в минулому здійснювались спроби поєднання інтересів науковців і виробників на основі прямих договорів. Проте в більшості випадків договори, і система стимулів, передбачених ними, не пов'язувалось прямо з розмірами оплати праці науковців і працівників господарств, а стосувалися розрахунків між науковою організацією і господарством. Облік взаємовідносин між партнерами, виконання ними зобов'язань, якість і кількість виконаних робіт не здійснювався, не відпрацьована система оплати праці за виконання наукоємних операцій, за кінцеві результати. Тому як самі контракти, так і контроль за їх виконанням носили формальний характер, і не могли стимулювати поєднання науковців і виробничників в єдиному науково-виробничому процесі.

Тому, підвищення дієвого економічного механізму взаємовідносин на основі системи розрахунків і оплати праці за кінцевий результат, доповненої системою відрахувань і санкцій за несвоєчасне, або не якісне виконання технологічних операцій, дотримання технологічної дисципліни з прив'язкою до кожного поля (чеку). Нами опрацьована методика визначення нарахувань і утримань із заробітної плати, а також взаєморозрахунків в рисівництві в основі якої визначення прямих витрат на операції єдиного науково-виробничого процесу. З використанням цієї методики запропонована система нарахувань і утримань задіяних в процесі науковців і виробничників. Дія цього механізму може бути забезпечена відпрацюванням системи обліку взаємовідносин в єдиному науково-виробничому процесі.

В існуючій нині системі бухгалтерського обліку облік праці як наукових працівників, так і виробничників організаційно відокремлений від обліку взаєморозрахунків між науковою організацією і господарством.

Як первинний облік, так і облік праці і її оплати ведуться відособлено, стосовно внутрішніх умов господарства і наукової установи.

Перехід на управлінський облік дозволяє усунути цю відповідність. Одна із основних відмінностей управлінського обліку від оперативного-технічного і бухгалтерського в тому, що в ньому система документообігу обслуговує специфічні ділянки обліку і націлене на контроль і управління окремою частиною (функцією) господарської системи, в нашому випадку – ділянкою обліку взаємовідносин в науково-виробничих системах. Отже потрібно розробити систему обліку і контролю взаємовідносин в науково-виробничій системі, як складову економічного механізму її діяльності.